RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 10.551 van 12 juni 2014
in de zaak A. 212.546/XIV-35.642

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Maurice Mandelblat
kantoor houdend te 1030 Brussel
A. Reyerslaan 41, bus 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 21 mei 2014, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 123.114 van 25 april 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 26 mei 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in punt 3.6 van het bestreden arrest dat het “niet kennelijk onredelijk is van de verwerende partij te oordelen dat deze documenten niet afdoende aantonen dat verzoekende partij in het verleden financieel ten laste was van de referentiepersoon”. In tegenstelling tot wat verzoekster klaarblijkelijk voorstaat, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dat deze betalingen niet

zouden dateren van vóór de aanvraag tot gezinshereniging en is de bovenstaande vaststelling niet in tegenspraak met het administratief dossier. Zoals in het bestreden arrest terecht wordt gesteld, heeft verzoekster niet aangetoond ten laste te zijn van de referentiepersoon zoals voorgeschreven door artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en kunnen de motieven in de aanvankelijk bestreden beslissing met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon als overtollig worden beschouwd. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

Verzoekster kan zich niet dienstig beroepen op de richtlijn 2003/86/EG van 22 september 2003 van de Raad inzake het recht op gezinshereniging nu deze is omgezet in het Belgische recht en geen directe werking heeft. De door verzoekster aangevoerde schending kan de strekking van het bestreden arrest dan ook niet hebben beïnvloed. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, herhaalt verzoekster een aantal feitelijke elementen uit haar aanvraag tot gezinshereniging doch dergelijke uiteenzetting raakt de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twaalf juni tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Carlo Adams**